

Sygn. akt VIII C 1820/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Katarzyna Nowicka-Michalak

Protokolant: sekr. sąd. Kamila Zientalak

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2016 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa H. D.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz H. D. kwotę 11.000 zł (jedenaście tysięcy złotych) zadośćuczynienia z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2014 r. do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 01 stycznia 2016 r. ustawowymi odsetkami za opóźnienie, kwotę 3.701,48 zł (trzy tysiące siedemset jeden złotych i czterdzieści osiem groszy) odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia 28 lipca 2014 r. do dnia zapłaty, przy czym począwszy od dnia 01 stycznia 2016 r. ustawowymi odsetkami za opóźnienie oraz kwotę 1.969,80 zł (jeden tysiąc dziewięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i osiemdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. nakazuje ściągnąć z zasądzonych roszczenia od H. D. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 747,80 zł (siedemset czterdzieści siedem złotych i osiemdziesiąt groszy) od oddalonej części powództwa;

4. nakazuje pobrać od (...) Towarzystwa (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotę 1.121,67 zł (jeden tysiąc sto dwadzieścia jeden złotych i sześćdziesiąt siedem groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od uwzględnionej części powództwa.

Sygn. akt VIII C 1820/14

UZASADNIENIE

H. D. w pozwie z dnia 11 lipca 2014 r. skierowanym przeciwko (...) Towarzystwu (...) w W. wniósł o zasądzenie kwoty 21.000 zł zadośćuczynienia za krzywdę, kwoty 3.701,48 zł odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu w związku ze szkodą, jakiej doznał w wypadku komunikacyjnym w dniu 30 listopada 2013 r. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew (...) Towarzystwo (...) w W. wniosło o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany podniósł, iż wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego zadośćuczynienie za krzywdę oraz odszkodowanie zrekompensowało poniesioną przez powoda szkodę.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 listopada 2013 r. w Ł. powód jechał motorowerem marki Y. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Powód uległ wypadkowi, a sprawcą wypadku okazał się W. R., który w tym czasie był ubezpieczony w ramach odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń. Powód został przewieziony do Szpitala im. (...) w Ł., gdzie wykonano zdjęcie rtg i przesłano powoda na dalsze leczenie do Szpitala im. (...) w Ł.. Wykonano tam zeszyte rany okolicy kolana lewego, założono opatrunek gipsowy tzw. ósemkę oraz szynę gipsową na kończynę dolną lewą.

(okoliczności niesporne)

W wyniku wypadku H. D. doznał wielomiejscowego urazu i stłuczenia lewego kolana bez upośledzenia funkcji stawu oraz złamania obojczyka prawego.

(opinia biegłego sądowego ortopedy -k.188-192, dokumentacja medyczna -k.14-38, 96-102, 106, 110, 115-119-120, 127-129, 138-145, k.212-220)

Powód otrzymał skierowanie na rehabilitację, ale w ramach NFZ terminy rehabilitacji były długie, kilkumiesięczne. Powód zdecydował się na rehabilitację płatną. Z tego samego powodu powód w ramach usługi płatnej skorzystał z porady lekarza ortopedy oraz wykonał badania usg i rtg. Konsultacja ortopedyczna i przeprowadzenie rehabilitacji kosztowało powoda kwotę 524 zł.

(dokumentacja medyczna k.21, 24, zeznania powoda -k.162 w zw. z k.339v-340, k. 338 w zw. z k.339v-340)

H. D. mieszka sam, po wypadku powód zatrudnił do całodobowej opieki na okres 2 pierwszych tygodni opiekunkę S. G. z wynagrodzeniem w kwocie 3.505 zł. W czasie weekendów powodowi pomagał jego syn R. D., sąsiad woził powoda do kościoła.

(umowa o dzieło - k.49, zeznania świadka S. G. -k.163, zeznania świadka R. D. -k.163, zeznania świadka Z. B. -k.164, zeznania powoda - k.162 w zw. z k.339v-340, k. 338 w zw. z k.339v-340)

Aktualnie u powoda występuje stan po urazie wielomiejscowym, wadliwe wygojone złamanie obojczyka prawego z niewielkim upośledzeniem funkcji stawu barkowego oraz stan po stłuczeniu kolana lewego - wygojona rana, bez upośledzenia funkcji stawu. Z tej przyczyny u powoda wystąpił trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 7%. Rozmiar cierpień fizycznych w początkowym okresie po wypadku był średniego stopnia, następnie zmniejszał się. Powód musiał stosować leki przeciwbólowe w sposób ciągły przez okres 2-3 miesięcy po wypadku a ich koszt wyniósł 20-30 zł miesięcznie. Skutki wypadku spowodowały u powoda konieczność pomocy innych osób w wymiarze 4-5 godzin dziennie przez okres 3 tygodni, a następnie w wymiarze 2 godzin dziennie przez następne dwa miesiące. Skutki wypadku powodowały u powoda ograniczenia w poruszaniu się, w tym korzystaniu z usług komunikacji publicznej przez okres 2-3 tygodni. Konieczność stosowania podkolanówek (...) na żyłaki kończyn dolnych nie ma związku z wypadkiem z dnia 30 listopada 2013 r.

(opinia biegłego sądowego ortopedy -k.188-192, k.252-253, k.339)

U powoda nie występuje aktualnie Zespół (...), aktualny stan zdrowia powoda nie wskazuje na ograniczenia, które byłyby trwałymi następstwami wypadku z dnia 30 listopada 2013 r. Z punktu widzenia psychologicznego powód nie wymagał pomocy osób trzecich. Rokowania na przyszłość są dobre, powód wrócił do aktywnego życia.

(opinia biegłego sądowego psychologa -k.222-227, k.338v)

U powoda występuje aktualnie osłabienie słuchu i zawroty głowy, które nie mają jednak żadnego związku z wypadkiem z dnia 30 listopada 2013 r.

(opinia biegłego laryngologa -k.269-275)

Koszt godziny za opiekę osoby trzeciej w gminie N. wynosi kwotę 10 zł .

(pismo gminne -k.123)

Powód jest zarządcą nieruchomości, musiał na bieżąco odwiedzać nieruchomości, którymi zarządza. Przed wypadkiem jeździł motorowerem, a po wypadku w tym celu początkowo poruszał się taksówkami. Koszt przejazdów wyniósł kwotę 744,80 zł.

(zeznania powoda k.162 w zw. z k.339v-340, k. 338 w zw. z k.339v-340), rachunki -k.44-48)

Pozwany zakład ubezpieczeń przyznał i wypłacił powodowi kwotę 9.000 zł zadośćuczynienia, kwotę 257,92 zł kosztów przejazdu oraz kwotę 672 zł kosztów opieki.

(pismo z dnia 24 marca 2014 r. -k.58-60)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, oceniając je jako wiarygodne, przy czym stan faktyczny nie był sporny między stronami.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części.

Niesporne jest, że sprawca szkody w dacie zdarzenia miał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Po jego stronie w związku ze spowodowaniem wypadku komunikacyjnego w dniu 14 sierpnia 2009 r. powstała odpowiedzialność za naprawienie powstałej w ten sposób szkody. Stosownie bowiem do brzmienia przepisu art. 436 § 1 k.c. w związku z art. 435 § 1 k.c. samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody, ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch takiego środka, chyba, że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Odpowiedzialność przewidziana w tym artykule jest odpowiedzialnością opartą na zasadzie ryzyka. Odpowiedzialność ta jest zatem bardzo surowa, albowiem do jej powstania wystarcza istnienie pomiędzy ruchem pojazdu a szkodą adekwatnego związku przyczynowego.

Mając zatem na uwadze powyższe oraz treść art. 822 k.c. stanowiącego, że przez umowę odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczony trzeba przyjąć, że na tle obowiązującego prawa roszczenie powoda co do zasady w stosunku do pozwanego jest uzasadnione. Pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności za przedmiotowe zdarzenie. Spór dotyczył natomiast wysokości dochodzonego zadośćuczynienia oraz odszkodowania.

W myśl przepisu art. 445 § 1 k.c. w związku z art. 444 § 1 zd. 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie rozumieniem pojęcia "odpowiednia" suma należy rozumieć przez nią kwotę pieniężną, której wysokość utrzymana jest w rozsądnych granicach odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa oraz dostosowaną do okoliczności konkretnego wypadku. Należy także zgodzić się ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 5 grudnia 2006r. o sygnaturze akt II PK 102/06, (opublikowanym OSNP 2008/1-2/11), że wysokość zadośćuczynienia uzależniona jest od nasilenia cierpień, długootrwałości choroby, rozmiaru kalectwa oraz trwałości następstw zdarzenia, przy uwzględnieniu również okoliczności dotyczących życia osobistego poszkodowanego. Należy mieć również na uwadze, iż zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, które spełnia rolę kompensacyjną w zakresie cierpień fizycznych i psychicznych, powinno mieć wysokość odczuwalną dla poszkodowanego i przynosić mu równowagę emocjonalną, naruszoną przez doznane cierpienia psychiczne (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 lutego 2008 r. II CSK 536/07 Lex nr 461725).

Na gruncie niniejszej sprawy przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia powoda uwzględniono wysokość trwałego uszczerbku na zdrowiu powoda, który wyniósł 7%, cierpienia fizyczne średniego stopnia w początkowym okresie po wypadku, brak możliwości samodzielnego wykonywania podstawowych czynności życia codziennego przez około 3 miesiące po wypadku. Z drugiej strony wzięto pod uwagę stres związany z uczestnictwem powoda w wypadku drogowym, istniejące do dzisiaj obawy związane z jazdą motocyklem, długotrwałe wyłączenie z życia domowego i zawodowego. Nadto wzięto pod uwagę okoliczność, iż złamanie obojczyka nie zostało ostatecznie wygojone, kość źle zrosła się.

W ocenie Sądu zadośćuczynienie w kwocie 20.000 zł będzie w pełni uzasadnione i adekwatne do poniesionej przez powoda krzywdy. Ponieważ z tytułu zadośćuczynienia za doznane krzywdy powód otrzymał już od ubezpieczyciela kwotę 9.000 złotych, zatem zasądzono na jego rzecz z tego tytułu kwotę 11.000 złotych.

Mając na względzie obowiązującą w kodeksie cywilnym zasadę pełnego odszkodowania szkody majątkowej, doznana przez poszkodowanego szkoda powinna być wyrównana w całości. Podstawy ku temu daje art. 444 § 1 k.c., który stanowi, że w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty rozumiane szeroko, obejmujące tym samym zarówno nabycie środków farmaceutycznych jak i wydatków poniesionych na opiekę. Pod pojęciem zwiększenia się potrzeb należy rozumieć powtarzające się regularnie wydatki na przykład na stałe zabiegi, rehabilitację, czy zakup środków farmaceutycznych. Należy również mieć na względzie, że celem przyznania renty uzupełniającej, przewidzianej w art. 444 § 2 k.c., jest doprowadzenie do zrównania sytuacji finansowej poszkodowanego z sytuacją hipotetyczną, w jakiej znajdowałby się, gdyby nie uszczerbek na zdrowiu (wyrok Sądu Najwyższego z 14 listopada 1997r., II UKN 319/97). Prawo poszkodowanego do żądania kwoty z tytułu zwiększonych potrzeb, polegających na konieczności korzystania z opieki osoby trzeciej nie jest uzależnione od wykazania, iż poszkodowany efektywnie wydał tę kwotę na koszty opieki, co przesądził Sąd Najwyższy w wyroku z 11 marca 1976r. o sygnaturze akt IV CR 50/76.

W rozpoznawanej sprawie powód powinien korzystać z pomocy osób trzecich w wymiarze 4-5 godzin dziennie przez okres 3 tygodni, a następnie w wymiarze 2 godzin dziennie przez następne dwa miesiące. Biorąc to pod uwagę, powodowi należałaby się z tego tytułu kwota 3.405 zł - 5 godzin x 21 dni x 10 zł plus 2 godziny x 60 dni x 10 zł. Ponieważ z tego tytułu powód otrzymał już kwotę 672 zł, zasądzono na rzecz powoda kwotę 2.733 zł kosztów opieki osób trzecich. Nie wzięto pod uwagę umowy o dzieło zawartej z powodem z opiekunką, bowiem w świetle zgromadzonego materiału dowodowego całodobowa opieka nie była wymagana.

Dodatkowo powód poniósł koszty rehabilitacji w kwocie 524 zł oraz leków przeciwbólowych w kwocie 90 zł. Nadto ustalono, że przejazdy powoda kosztowały go kwotę 744,80 zł. Ponieważ z tego tytułu pozwany wypłacił powodowi kwotę 257,92 zł, zasądzono na rzecz powoda kwotę 486,88 zł.

Reasumując - odszkodowanie należne powodowi powinno wynieść kwotę 3.833,88 zł, powód żądał z tego tytułu kwoty 3.8701,48 zł i taka kwota zasądzona.

W pozostałej części roszczenie powoda podlegało oddaleniu jako nadmierne.

O odsetkach ustawowych w zakresie zasądzonej należności orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. od doręczenia pozwanemu odpisu pozwu, mając również na uwadze art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.03.124.1152 ze zmianami).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał proces w 60%. Na koszty powoda złożyła się kwota 4.894,27 zł: 1236 zł opłata sądowa od pozwu, 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa, kwota 2.400 zł wynagrodzenie pełnomocnika w stawce podstawowej oraz w pozostałej części wydatki związane z przeprowadzeniem opinii przez biegłych sądowych. Na koszty pozwanego złożyły się kwota 2.400 zł wynagrodzenia pełnomocnika w stawce podstawowej oraz 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Powodowi

należał się zwrot kwoty 2.936,60 zł (60% z 4.894,27 zł) a pozwanemu kwoty 966,80 zł (40% z 2.417 zł), to jest zasądzone na rzecz powoda kwotę 1.969,80 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) orzeczono o nieuiszczonych kosztach sądowych z uwzględnieniem stopnia wygrania procesu.